

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/430/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816205555
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816205555.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému O. N., C.. XX.XX.XXXX, U., O. XXXX/X, o zaplatenie 5 594,89 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 9C/144/2016-169 z 26.5.2017 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutej časti lehoty plnenia tak, že istinu spolu s úrokom a trovami konania týmto rozsudkom prisúdenú, povoľuje žalovanému splácať v splátkach po 93,55 eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Stranám sporu nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi neuhradenú istinu úveru 5 520,05 eura, úrok 204,12 eura, úroky z omeškania 2,03 eura, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 5 604,39 eura od 2.7.2016 do 20.7.2016, z nezaplatennej istiny 5 594,89 eura od 21.7.2016 do 19.8.2016, z nezaplatennej istiny 5 585,39 eura od 20.8.2016 do 10.1.2017, z nezaplatennej istiny 5 582,58 eura od 11.1.2017 do 14.2.2017, z nezaplatennej istiny 5 558,67 eura od 15.2.2017 do 7.3.2017, z nezaplatennej istiny 5 558,13 eura od 8.3.2017 do 9.3.2017, z nezaplatennej istiny 5 530,63 eura od 10.3.2017 do 21.4.2017, z nezaplatennej istiny 5 520,05 eura od 22.4.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 204,12 eura od 2.7.2016 do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 4,58 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet žalobcu IBAN: O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v Prima banke Slovensko, a. s., II. konanie v prevyšujúcej časti zastavil a III. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalovaného.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil. Ďalej uviedol, že žalovaný v ústnom vyjadrení na pojednávaní uviedol, že so žalobou súhlasí. Potvrdil, že so žalobcom uzavrel zmluvu o úvere, že je zamestnaný od 20.3.2017, pracuje v Tesco, pričom jeho pracovný pomer je uzavretý na dobu určitú, myslí si, že do konca augusta 2017, že jeho mesačný príjem činí 330,- až 340,- eura, že nemá žiaden nehnuteľný majetok a nemá hodnotnejšie hnutelné veci. Zistil, zo žalovaným predloženou pracovnou zmluvou zo 17.3.2017, že žalovaný uzatvoril pracovnú zmluvu so zamestnávateľom BONUL s. r. o., Novozámocká 224, Nitra, IČO: 36 528 170, druh práce, ktorý bude vykonávať: bezpečnostný pracovník, deň nástupu do práce: 20.3.2017, pracovný pomer je uzavretý na dobu určitú do 31.8.2017 a mzda je dohodnutá vo výške 2,67 eur na hodinu. Žalovaný zdôraznil, že od októbra 2015 pravidelne mesačne platil žalobcovi 30,- eur na úhradu úveru, v ktorých platbách pokračoval aj od júla 2016, čiže od podania žaloby, preto žiadal súd,

aby mu povolil zostatok dlhu splácať v splátkach po 30,- eur mesačne. Žalovaný predložil súdu aj listinu o vklade sumy 30,- eur na účet O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný vo výroku, ktorým súd rozhodol o splatnosti pohľadávky, ktoré odôvodnil nasledovne: Súhlasí s požadovanou sumou, ktorú je dlžný Prima banke, ale túto sumu nemôže uhradiť jednorázovo, nakoľko je v zlej finančnej situácii. Žiadal, aby mohol pohľadávku splácať po splátkach a to po 30,- eur mesačne, čo mu nebolo dovolené. V čase pojednávania bol ešte zamestnaný, čo už teraz nieje pravdou, nakoľko bol prepustený z práce a je evidovaný na Úrade práce, soc. vecí a rodiny v Rožňave. Jeho finančná situácia mu nedovoľuje túto pohľadávku splácať vo vyššej čiastke ako po 30,- eur, nakoľko nedisponujem žiadnym majetkom, ani žiadnymi finančnými prostriedkami. Manželka je invalidná dôchodkyňa a jej invalidný dôchodok nedosahuje ani životné minimum. Na základe uvedeného žiada, aby Krajský súd rozhodol, aby mu bolo určené, že predmetnú pohľadávku bude splácať v mesačných splátkach. Navrhol súdu splátky po 30,- eur mesačne do doby, kým sa znovu nezamestná, potom podľa jeho finančných pomerov.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol nasledovné: V odvolaní žalovaný iba uviedol, že súhlasí s dlžnou sumou, na ktorú ho súd zaviazal uhradiť žalobcovi. Uviedol, že vzhľadom na jeho finančnú situáciu žiada o splácanie dlžnej pohľadávky v splátkach po 30 Eur/ mesačne. Má za to, že odvolanie žalovaného nespĺňa náležitosti v zmysle § 363 CSP, nakoľko neobsahuje uvedenie, z akých dôvodov považuje žalovaný rozhodnutie súdu za nesprávne a čoho sa domáha. Podľa obsahu odvolania žalovaného napadnutý rozsudok Okresného súdu Rožňava ani nepovažuje za nesprávny, naopak, dlh uznáva a uvádza, že je ochotný ho splatiť. Nesúhlasí s podaným odvolaním žalovaného a so splácaním dlhu v splátkach. Má za to, že v prípade, ak by súd povolil žalovanému splácať dlh v splátkach, súd by pri rozhodnutí v tejto veci postupoval podľa neplatnej právnej úpravy, a to podľa § 160 ods.1 O.s . p., ktorý súdu dával nasledovné oprávnenie: „Ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.“ V aktuálne platnej a účinnej právnej úprave však takéto splnomocňovacie ustanovenie chýba. § 232 ods.3 CSP stanovuje nasledovné: „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“ Má za to, že súd by priznaním možnosti plnenia dlhu v splátkach po 30 Eur, postupoval v rozpore so zákonom. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Namiesto určitej sankcie za to, že si žalovaný neplnil svoje zmluvné povinnosti, by bol žalovaný touto formou za porušenie zmluvy „odmenený“. Priznaním splátok po 30 Eur mesačne by žalovaný opätovne získal možnosť splácať úver, pri splácaní ktorého porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, pričom pri určení mesačnej splátky vo výške 30 Eur bude žalovaný splácať iba istinu viac než 15,5 roka. Žalobca poukazuje na to, že dohodnutá splátka v zmysle Úverovej zmluvy bola 93,55 Eur. Priznanie splátok tak ako navrhuje žalovaný v odvolaní by teda znamenalo možnosť zaplatenie dlhu za podstatne výhodnejších podmienok, ako boli pôvodne dohodnuté. Takéto rozhodnutie súdu by bolo motiváciou pre klientov banky, aby porušovali svoje zmluvné povinnosti, pretože ich porušením v konečnom dôsledku získajú opätovne možnosť splácať dlh v splátkach. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou Civilným sporovým poriadkom. Z § 232 ods.2 CSP vyplýva, že lehota na splnenie povinnosti uloženej v rozsudku je zásadne paričná lehota tri dni. Vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu je možné určiť aj dlhšiu lehotu, pre takéto rozhodnutie sa podľa súdnej praxe vyžaduje zistenie takých skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť presvedčivý záver súdu o tom, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na nárok a osobné pomery strán je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné, patrí predovšetkým výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného a v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, osobné pomery strán, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, skutočnosť, či by prípadné nesplnenie stanovenej povinnosti v lehote troch dní nebolo v riešenom prípade pre žalobcu príliš ťaživé. Súd musí prihliadať nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu. Nie je možné prihliadnuť len na finančnú situáciu žalovaného, žalobca má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote a je potrebné rešpektovať zásadu spravodlivosti uvedenú v čl. 2 ods.1 CSP, v zmysle ktorej ochrana ohrozených a porušených práv a právom chránených záujmom musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Dovolil si poznamenať, že posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pritom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia by mali byť rozhodujúce

celkové majetkové pomery žalovaného. Poukázal aj na aktuálnu judikatúru, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/322/2016-85 z 1.3.2017, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej splatnosti potvrdil, rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/91/2017-138 zo 16.5.2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/39/2017-99 z 28.6.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/135/2017-86 z 25.5.2017 a citoval z ich odôvodnení. Vzhľadom na uvedené žalobca súdu prvého stupňa navrhuje, aby odvolanie žalovaného predložil súdu druhej inštancie na postup podľa § 386 písm. d) CSP, t.j. aby súd druhej inštancie odvolanie žalovaného odmietol z dôvodu absencie zákonných náležitostí a citoval znenie § 386 písm. d), § 363 CSP. V prípade, že súdy budú považovať podané odvolanie za spĺňajúce zákonné náležitosti, navrhuje žalobca súdu druhej inštancie, aby napadnutý rozsudok v súlade s § 387 ods.1 C.SP potvrdil ako vecne správny, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nenapadá vecnú nesprávnosť rozsudku.

6.Rozsudok, okrem výroku o lehote plnenia, nebol odvolaním napadnutý a ostatné výroky nadobudli právoplatnosť (§367ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

7.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho vo výroku o lehote plnenia, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že istinu spolu s úrokom a trovami konania týmto rozsudkom prisúdenu, povolil žalovanému splácať v splátkach po 93,55 eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

8.Tvrdenie žalobcu, že podľa platného CSP nie je možné, aby súd určil splácanie dlhu v splátkach je nedôvodné.

9.Podľa § 232 ods.3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10.Podľa § 232 ods.4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

11.Z citovaných ust. je zrejmé, že možnosť splatiť dlh v splátkach ostala a súd môže povoliť splnenie dlhu splátkami. Pri určovaní výšky splátok sa nemôže dostať do nevýhodnejšieho postavenia žiadna zo strán. Preto, ak žalovaný chce dlh spolu s príslušenstvom a trovami konania splatiť v mesačných splátkach, odvolací súd prihliadal na výšku splátok, ktorú mal dohodnúť so žalobcom v zmluve o úvere, ale aj na výšku dlhu a jeho platobnú disciplínu a určil mesačnú splátku 93,55 eur, pričom ak sa žalovaný omešká sa s plnením čo i len jednej splátky alebo nezaplatí splátku v určenej výške stane sa splatným celý dlh naraz.

12.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

13.Podľa § 396 ods.2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

14.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16.Odvolací súd síce menil výrok rozsudku, ale len časti splatnosti, čiže postup podľa § 396 ods.2 nie je dôvodný a rozhodoval len o trovách odvolacieho konania tak, že stranám sporu nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

17.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej

veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.